

[Torben Lund]

Jeg vil godt til slut gøre et par bemærkninger om statsministerens ønske om at gennemføre patientbetaling for lægebesøg. Det er jo et ønske, statsministeren har fremført flere gange inden for de senere måneder.

Ud over, at det selvfølgelig har nogle negative sociale aspekter, tror jeg også her, at statsministeren fejlvurderer effekten af en sådan patientbetaling. Tror statsministeren virkelig, at den omstændighed, at folk af økonomiske grunde afholder sig fra at gå til læge eller af økonomiske grunde tvinges til at lade være med at gå til læge eller i hvert fald udskyde lægebesøget, vil forbedre folkesundheden eller bringe de samlede sundhedsudgifter ned? Jeg tror, virkningen bliver den stik modsatte: der er nogle borgere, der vil komme til at leve med nogle skavanker, de ellers kunne være sluppet for, og de samlede offentlige sundhedsudgifter vil stige, fordi de udskudte eller de helt undladte lægebesøg naturligvis siden hen i stort omfang vil øge presset på sygehusvæsenet med flere indlæggelser og længere indlæggelser til følge.

Sådan er det gået i Sverige. Der har man patientbetaling. Til gengæld har man 50 pct. højere sundhedsudgifter, end vi har her i landet, også set i forhold til befolkningstallet.

Jeg mener, det faktisk kun er ideologiske, skal vi sige fordelingspolitiske argumenter, der kan fremføres for at gennemføre patientbetaling for lægebesøg. Der er i hvert fald hverken noget sundhedsmæssigt eller noget økonomisk argument, der kan bruges til støtte for patientbetaling for lægebesøg.

Jeg er glad for, at vi også på det punkt her i Folketinget har konstateret et flertal imod statsministerens holdning, imod statsministerens ønsker på dette område. Heller ikke på dette punkt har flertallet her i dag kunnet markere sin holdning ved afstemning. Men også her må tilkendegivelserne over for statsministeren betyde, at statsministeren må opgive at realisere de tanker, og det er jeg ganske tilfreds med.

Gade (SF):

I statsministerens åbningstale er der lagt vægt på, at vi står over for en række valgsituationer i de kommende år. I den forbindelse synes jeg, der er lagt for lidt vægt på, at en del af de valgsituationer og det, der fremkalder nogle

valg, skyldes det indre marked, skyldes internationaliseringen af økonomien. Det fremgik også af hr. Gert Petersens indlæg på SF's vegne, at vi mener, at det private erhvervsliv er for uforberedt, og at regeringen ser for dogmatisk, for traditionelt gammelliberalistisk, på de tiltag, der skal til.

Vi mener, at et af problemerne i forhold til det indre marked er, at vi faktisk er for uforberedte. Det gælder hele samfundet, det gælder os herinde i Folketinget, og det gælder i virkeligheden i høj grad ude i erhvervslivet og andre dele af samfundet.

Det, jeg skal hæfte mig ved her i forbindelse med diskussionen om det indre marked, er statsministerens betragtninger om afgiftsharmonisering.

I sp. 19 i talen siger statsministeren, at afgiftsstrukturen i EF vil give en række problemer, at vi i EF skal arbejde efter fælles løsninger, og at man har nedsat et udvalg, der skal se på en langsigtet harmonisering af afgiftssatserne.

Jeg vil hæfte mig ved det, for jeg mener, det er en nyhed. Det er også en ny regering. Der er en del gengangere, men det skal jeg komme tilbage til. Det er selvfølgelig en ny regering, men det er også en ny melding – jeg mener, det er en ny melding. Det kommer, efter at vi har haft en sommer, hvor Venstrepolitikere og konservative politikere her i salen er væltet efter hinanden ind i radioen og har lovet snart den ene skattelettelse og snart den anden skattelettelse under henvisning til det indre marked. En dag var det bilafgifterne, vi var nødt til at sætte ned af hensyn til det indre marked. En anden dag var det noget andet.

Så fik vi en diskussion op til finansministrenes møde på Kreta, hvor økonomiministeren på regeringens vegne sagde nej: Alt det, Venstrepolitikere og konservative politikere har sagt hele sommeren, passer ikke, det er ikke regeringens politik. Vi står fast på den grund, vi har stået på indtil nu. Og så, ikke mange dage efter, at vi i Markedsudvalget har diskuteret det, læser man statsministerens formuleringer her. Når jeg mener, det er noget nyt, vil jeg fremføre to citater.

Det ene er af skatteministeren den 8. december 1987 – og det er den samme skatteminister – hvor ministeren i sp. 3445 siger, »at en ændring på disse områder kræver enstemmighed i EF,